

ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುವಾಗ ಯಮುನಕ್ಕ ಸಾಕಷ್ಟು ಮುಜಗರ ಮತ್ತೆ ನಾಚಿಕೆ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬೊಮ್ಮಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನ ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಕ್ಕೆ ಪದ್ದು ಒಬ್ಬಳೇ ಎನ್ನುವುದೇ ಸಮಾಧಾನ. ಪದ್ದಳಿಗೆ ಬೊಮ್ಮಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿಯೇ ಇರುತ್ತಾಳೆ ಎಂದು ಯಮುನಕ್ಕನಿಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಪದ್ದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬ ಭರು ಯಾವತ್ತೇರ್ಹೊರಬುಹೋಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬೊಮ್ಮಿ ತಮ್ಮ ಮನಗಳ ಹಕ್ಕಿರ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಉರಿರವರು ಓಡಾಡುವಾಗ ಫಕ್ಕನೇ ಓಡಿಬಂದು ಯಮುನಕ್ಕನ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಉಗುಳಿ ಉಗುಳಿ ಯಮುನಕ್ಕನ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಂಯಲುಪಡಿಸುತ್ತಾ, ನಡುಸಡುವೆ ‘ಈ ರಂದೆ ಏನು ಸಾಮಾನ್ಯದವಳಾ?’, ‘ಈ ಮುಂದೆ ಈಗ ಸುಭಗಳ ಹಾಗೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಾಳೆ. ಇವಳಿ ಚರಿತ್ರೆ ಗೊತ್ತುಂಟು ನಿಮಗೆ? ಎಂದು ಬೇಗಳ ಬಗ್ಗರಣ ಹಾಕುತ್ತಾ ರಸಭರಿತವಾಗಿ ಯಮುನಕ್ಕನ ಬಾಲ್ಯದ ಪ್ರೇಮಕಥೆಯನ್ನು ಅಕ್ತಾತ ಹೇಗೆ ಹಪ್ಪಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹದಿಹರೆಯದ ಆ ಪ್ರೇಮ ಸಂಬಂಧ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಪ್ಪಿಸಿದ್ದ ಮಥುರವಾದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಯಮುನಕ್ಕ ಅದರ ಆಭಾತ ಅನುಭವಿಸಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಹೊಸಕೆ ಹಾಕಿದ್ದರೂ, ಈಗ ಬೊಮ್ಮಿಯ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದರ ವಿಕ್ರೆ ಕಂಥನವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅಸಹನೆಯ ಹೇಳಿಗೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಅದನ್ನು ಏರಿ ಯಂತ್ರವೊಂದರ ಭೋಗರೆತ್ತಿದಿಂದ ಅನುಭವಿಸುವ ಹಿಂಸೆಯತೆ ಬೊಮ್ಮಿಯ ಕಿರಿಚಾಟಿಗಳನ್ನು ಶರ್ಪ ಮಾಲಿನ್ಯ ಎಂಬಪ್ಪೆ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೆಡಿಗಿದಳು.

ಬೊಮ್ಮಿಯ ದಿನನಿತ್ಯದ ಕಿರಿಚಾಟಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಯಮುನಕ್ಕನ ಯೌವನದ ಕತೆ ಉರಿನವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತೇ ಇದ್ದಿತ್ತು.

ಯಮುನಕ್ಕ ಬೊಮ್ಮಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬಗೆದು ನೋಡಿದಳು. ತನ್ನ ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ಅಪರಾಧ ಕಾರಣವಿರಬಹುದೆ? ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧ ಅನ್ನುವುದು ಪಾಪವೆ? ತಾನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಆ ಹುಡುಗಾಟದ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಮೈಮಾನಗಳ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಹೊಗಿದ್ದ ಅಪರಾಧಕಾಗಿಯೇ ಇರಬಹುದಲ್ಲಾ? ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಮಪಾಲು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಠೇ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಬೋಜರಾಯಿರಿಗೆ ಏನೂ ಆಗಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬಕಾಡಿಯ ಸರ್ವೋದಯ ಅನುದಾನಿತ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿ ಆಗಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಅವರು ಆ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯಾಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿ ಶ್ರೀಸ್ತಿನಿಂ ಸಿಪಾಯಿ ಎಂಬ ಬಿರುದು ಪಡೆದು, ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಶೈವಾ ಶಿಕ್ಷಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸನಾತನದೊಂದಿಗೆ ನಿವೃತ್ತಿರಾದರು. ಪಾಪ ಅಂಟಿದ್ದು ತನಗೊಬ್ಬಳಿಗೆಯೇ ಹಾಗಾದರೇ! ಈ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವಿಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಯೋಚಿದಳು. ಈಗ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಅದರ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಎಂದಾದರೆ ಈ ಪಾಪ ಮುಗಿದ ದಿನ ತಾನು ಗೊಂಡಿ ಎಂದು ಇಡ್ಡಿಕ್ಕಿರುತ್ತೆ ಸತ್ಯಹೋದರೆ ಒಳ್ಳೆಯಿದ್ದು.

ಬೊಮ್ಮಿ ಹೀಗೆ ರಂಜಾಟ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಗಿಲೆನ ಮೂಲಕ ಒಳಗೆ ನೋಡುತ್ತ ಯಮುನಕ್ಕ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಗೂ ಎಂದು ಗಮನಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಆದರೆ ಬಿಸಿಲಿನ ರುಳ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಒಳಗಿನ ದೃಶ್ಯ ಕಾಣುತ್ತಿರಲ್ಲಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಮನಯ ಬಳಿ ಸಾರುತ್ತಾ ಏವಿಧ ಕೋನಗಳಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಇಣಿಕುತ್ತಾ ಬ್ಯೇಯತ್ತಿದ್ದಳು: ‘ನಿನ್ನಂಥ ಶೀಲವಿಲ್ಲದ ಹೆಂಗಸನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಯವರು ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಾರಾ? ಥಾ ಥಾ ಥಾ! ಅದಕ್ಕೇ ಅಲ್ಲವೇ ಗಂಡ ನಿನ್ನನ್ನು ಓಡಿಸಿದ್ದು? ಯಾವ ಮುಖ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬದುಕಿದ್ದಿ ನೀನು ರಂದೆ?’